

безпосереднє примирення сторін. Значення медіації є не малим, адже вона слугує задля ефективного вирішення будь-якого конфлікту між сторонами в короткий проміжок часу та за мінімальними витратами на відповідний процес, а також відповідним чином надає можливість зберегти чи відновити взаємовідносини між сторонами.

Список використаних джерел:

1. Кузьмина М. Юридический конфликт: теория и практика разрешения. М.: Юрлитинформ, 2013. 59–60 с.
2. Примуш М. Конфліктологія: навч. посіб. Київ: Професіонал, 2006. 288 с.
3. Поліщук М. Я. Поняття медіації як альтернативного методу вирішення спорів. Держава і право. Юридичні і політичні науки, 2014. 134-139 с.

ЧЕРНИШ Деніс,

здобувач вищої освіти третього курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ ПРЕДСТАВНИЦЬКОЇ ФУНКЦІЇ ПРОКУРОРОМ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ

У даний час представницька функція активно реалізується органами прокуратури у наступних сферах: охорона довкілля, захист державних інтересів у галузі земельних правовідносин, реалізація принципу законності у галузі проведення публічних закупівель за рахунок бюджетних коштів тощо. Статистичні дані 2018 року, які характеризують рівень реалізації представницької функції прокурора, наступні: загалом прокурорами за цей рік розглянуто 3130 справ на захист інтересів держави; кількість задоволених позовів становить 4572; сума, на яку задоволені позови прокурора на захист інтересів держави, становить 16 692 342 гривень [1].

Представництво полягає у здійсненні прокурором процесуальних та інших дій, які спрямовуються на захист порушених інтересів або від загрози їх порушення. Представницька функція прокурора виконується у разі нездійснення або здійснення неналежних чином цієї функції органом державної влади, органом місцевого самоврядування або іншим суб'єктом

владних повноважень, до компетенції якого віднесені наступні повноваження, або якщо зовсім відсутній такий орган [2, с. 7].

Регламентация представницької функції прокурора у цивільному процесі наводиться у ч.2 ст.4, ч.1 ст.56 Цивільного процесуального кодексу України (далі - ЦПК). Наявність даних положень в українському законодавстві закріплює за прокурором право на звернення до суду у тих справах, які віднесені до його юрисдикції законом поруч із органами та особами, що наділені правом на звернення до суду в інтересах інших осіб та беруть участь у процесі розгляду справи в інтересі цих осіб [3].

Згідно ч.6 ст.23 Закону України (далі - ЗУ) «Про прокуратуру» прокурор, здійснюючи функцію представництва інтересів держави у суді, наділяється такими законними правами: подавати позов до суду (заяву або подання); приєднуватися до справи, яка порушена за позовом іншої особи, на будь-якому етапі її судового провадження; здійснювати ініціювання перегляду судових рішень; брати участь у процесі розгляду справи; брати участь у виконавчому провадженні під час виконання рішень по справі, в якій прокурор здійснював функцію представництва інтересів особи або держави у суді; ознайомлюватися з матеріалами провадження, робити виписки з них, отримувати копії потрібних документів, які містяться у матеріалах справи або виконавчого провадження, з дозволу суду [4].

П.3 ч.1 ст.131-1 Конституції України встановлює, що прокурор має право на представницьку функцію інтересів держави у суді, виключно у двох випадках, встановлених законом [5]. Ч.3 ст.23 ЗУ «Про прокуратуру» виокремлює такі підстави щодо здійснення прокурором представницької функції в суді: 1) якщо захист зазначених інтересів зовсім не здійснюється чи здійснюється недостатньо якісно органом державної влади, органом місцевого самоврядування або іншим суб'єктом владних повноважень, до компетенції якого відносяться відповідні повноваження; 2) якщо такий орган відсутній взагалі [4].

Ч.3 ст.56 ЦПК України вказує на те, що за наявності визначених законом підстав прокурор звертається до суду з позовною заявою, бере участь у справі за своїми позовами, а також уповноважений вступати за своєю ініціативою до моменту початку розгляду справи по суті, подає апеляційні, касаційні скарги, а також заяви про перегляд судового рішення у разі виявлення нових або виключних обставин [3].

Особливий процесуальний статус прокурора в цивільному провадженні полягає у тому, що він, дотримуючись засад незалежності судів і рівності усіх учасників цивільного судочинства перед судом, вказує свою правову позицію та вчиняє процесуальні дії самостійно, незалежно від волі інших суб'єктів цивільного процесу. Таким чином гарантується захист інтересів держави у разі проявів зловживань із боку державних органів своїми процесуальними правами. В умовах сучасних реалій чинне процесуальне законодавство України, а також ЗУ «Про прокуратуру» встановлює, що

прокурор має рівні права наряду з іншими суб'єктами цивільного провадження.

Отже, представництво прокурором інтересів держави під час цивільного судочинства є дуже важливою функцією здійснення ним своїх повноважень. Надалі пропонується здійснення якісних та повних досліджень природи представницької функції прокуратури з метою розвитку та недопущення обмежень цього напрямку у сфері прокурорської діяльності.

Список використаних джерел:

1. Офіційний веб-сайт Генеральної прокуратури України URL: <https://www.gp.gov.ua/ua/statinfo.html>
2. Козьяков І.М. Представництво прокурором інтересів держави у модернізованому цивільному судочинстві. Проблемні питання цивільного та трудового права: матеріали всеукр. наук.-практ. конф. (м. Дніпро 13 квітня 2018 рік). Дніпро, 2018. С. 7-10
3. Цивільний процесуальний кодекс України: Закон України від 18.03.2004. № 1618-IV. Відомості Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1618-15>
4. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014. № 1697-VII. Відомості Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1697-18>
5. Конституція України: Закон України від 28.06.1996. № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

ЧЕРНЯВСЬКА Ілона,

здобувач вищої освіти другого курсу
ННІ права та міжнародно-правових
відносин Університету митної
справи та фінансів

Науковий керівник:

МІНЧЕНКО Андрій,

кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри цивільного,
господарського та екологічного права
Університету митної справи та фінансів

ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ЯК ОБ'ЄКТА ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Із прийняттям Закону України «Про захист персональних даних», дедалі більше людей не звертають уваги на графу обробки персональних даних, тобто на те, як саме можуть ці дані використовуватися. А тому, все більше людей та навіть юридичних осіб зіштовхуються з тим, що їх персональні дані передають третім особам, як ми розуміємо, незаконно. Отже, вбачається актуальність та проблематика обраної теми, що буде детальніше розглянуто далі.